"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଫୁର୍ତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହୋଇ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ଅଳସୁଆ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅଳସୁଆ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସାରାଦିନ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କାହାକୁ କୁହାଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ତନ, ମନ, ଧନ, ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ବହୁତ କଞ୍ଜୁସ୍ ଥା'ନ୍ତି, ସେଥିରୁ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ସ୍ୱାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, କିଛି ତ ଭଲ କାମ କରିନେବା ଦରକାର । ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ ଭାବିଥା'ନ୍ତି ନିଜେ ବାବା ଏବେ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ନିଜର ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରି ନେବୁ । ସାହସ କରି ଅନେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେବୁ ।

ଗୀତ:- ତକଦୀର ଜଗାକର ଆୟୀ ହୁଁ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ତ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନଉବାଚ ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନଉବାଚ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ତୁମ ପାଠପଢାର ଲକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି । ଶିବ ଭଗବାନଉବାଚ — ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଥମେ ରାଜକୁମାର କୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେବେ । ବାସ୍ତବରେ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନଉବାଚ ନୁହେଁ । କୃଷ୍ଣ ପରି ହେବା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଠପଢାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ, ଏହା ତ ପାଠଶାଳା ଅଟେ ନା । ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ରାଜକୁମାର ରାଜକୁମାରୀ ହେଉଛ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି ତୁମକୁ ପୁଣି ସେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଳି କରିବା ପାଇଁ । ଏହି ପାଠଶାଳାର ଶିକ୍ଷକ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୁହେଁ । ଶିବବାବା ହିଁ ଦୈବୀ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କହୁଛ ଆମେ ଆସିଛୁ ଆମର ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି, ମୁଁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏହା ହେଉଛି ରାଜକୁମାର, ରାଜକୁମାରୀ ହେବାର ଭାଗ୍ୟ । ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୁଇଟି ପତ୍ର ରାଧା ଓ କୃଷ୍ଣ ବାହାରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଛି, ତାହା ସଠିକ୍ ଅଟେ ଓ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ । ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭାଗ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପୁଣି ବିଗିଡି ଯାଇଛି । ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ତୁମେ ପୁଣି ଏକଦମ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ, କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ରାଜକୁମାର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ହେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା ହେବ । କେବଳ ଜଣେ ତ ନଥିବେ ନା । ସ୍ୱୟଂବର ପରେ ରାଧା କୃଷ୍ଣ ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ନରରୁ ରାଜକୁମାର ବା ନାରାୟଣ ହେବା ଏକା କଥା ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ନିଶ୍ଚିତ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବ । ସେଥିପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ ବାକି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ପରିସ୍ତାନ ଥିଲା । ଏବେ ତ ଶ୍ମଶାନ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ସମସ୍ତେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ମହଲ ଇତ୍ୟାଦି ନିର୍ମାଣ କରିବ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ମାଟି ତଳୁ କୌଣସି ସୁନାର ଦ୍ୱାରିକା ବା ଲଙ୍କା ବାହାରି ଆସିବ । ହୁଏତ ଦ୍ୱାରିକା ବାହାରି ପାରେ କିନ୍ତୁ ଲଙ୍କା ତ ନଥିବ । ରାମରାଜ୍ୟକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ଖାଣ୍ଟିସୁନା ଯାହା କିଛି ଥିଲା ତାହା ସବୁ ଲୁଟ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭାରତ କେତେ ଧନବାନ ଥିଲା । ଏବେ ତ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି । କାଙ୍ଗାଳ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଖରାପ କଥା ନୁହେଁ । ତୁମେ ବୁଝାଇ ପାରିବ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । କେହି-କେହି କହିଥା'ନ୍ତି ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ, କ'ଣ କେବଳ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ରହିବେ ? ଅନେକ ମତ ମତାନ୍ତର ରହିଛି, ଗୋଟିଏ ମତ ଅନ୍ୟ ମତ ସହିତ ମିଶୁ ନାହିଁ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା । କେତେ ଅଭିନେତା ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ, ଏକଥା ମନେ ରହିଲେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ରହିପାରିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ନା । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ମନେ ରହିବା ଦରକାର କିନ୍ତୁ ମାୟା ବାରମ୍ବାର ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବାରୁ ସୁଧୁରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମିଛ କହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଅଧାକଳ୍ପରୁ ରହି ଆସିଛି ଯାହାକି ଛାଡି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ମିଥ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବି ରଖିଛନ୍ତି । ମିଛ କହିବା ଛାଡୁ ନାହାଁନ୍ତି ତ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ସ୍ୱାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ହିଁ ଏହିପରି ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ

ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସ୍ୱାଦ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ରହିବ ଯେତେବେଳେ ପୁରା ମୋହ ତୁଟିଯିବ । ସାରା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖିନଥା'ନ୍ତି । ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ, ଶ୍ମଶାନବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ସୁଖଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଉଛୁ । କାଲି ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲୁ, ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ହରାଇ ଦେଇଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ପିଲାମାନେ ବୁଝିଛନ୍ତି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା ସହିତ ଧନ ମଧ୍ୟ ବିନର୍ବ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଚିତ୍କାର କରି ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ମିଳୁନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଡାକିଥାଏ, ବାବା ଆସ, ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଚାଲ ତାହା ବି ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ସମୟରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି ।

ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ଆମର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ହିଁ ଆମକୁ ସାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ଯାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଭୂମିକମ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ଅଚାନକ ହୋଇଥାଏ ନା । ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ, ପାକିସ୍ତାନର ବିଭାଜନ ସମୟରେ କେତେ ମରିଥିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଜଣାଅଛି । ବାକି ଯାହା ରହିଯାଇଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ପଡିଯିବ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତ ସୁନାର ନଥିବ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବହୁତଙ୍କର ମହଲ, ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ସୁନାର ଥିବ । ତା'ପରେ ପୁଣି କଣ ହୁଏ, କେଉଁଠି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଯାଏ ? କ'ଣ ଭୂମିକମ୍ପରେ ଏପରି ତଳକୁ ଚାଲିଯାଏ ଯାହା ଆଉ ବାହାରିପାରେ ନାହିଁ ? ଭିତରେ ଭିତରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ନା କ'ଣ ହୁଏ ? ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମକୁ ଏସବୁ କଥା ଜଣାପଡିଯିବ । କହୁଛନ୍ତି ସୁନାର ଦ୍ୱାରିକା ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେ କହିବ ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣି ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ପୁଣି ଚକ୍ର (ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର) ଘୂରି ଆସିଲେ ତାହା ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଆସିଯିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ମରଣ କରି ବହୁତ ଖୁସୀରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଚିତ୍ର ବି ପକେଟରେ ରଖିବା ଦରକାର । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ସେବା ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ସେବା କେହି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଟ୍ରେନରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ କିନ୍ତୁ କେହି ବି କେବେ ସେବା ସମାଚାର ଜଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି କି ଟ୍ରେନରେ କିପରି ସେବା କଲୁ । ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା ହୋଇପାରିବ ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ବୁଝିଥିବେ, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝିବେ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଶିଖ୍, ଏପରି ତ ଗାୟନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ନାଁ, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା । ବାକି ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଗଲେ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅମୁକ ଅମୁକ ଧର୍ମ ପୁଣି କେବେ ସ୍ଥାପନ ହେବ ? ଦେବତାମାନେ ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ହୋଇଗଲେ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଗଲେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବାହାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ କର୍ମକୁ ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଯାଇ ପଡିରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଯିବେ । ଶେଷ ବେଳକୁ ଅଳ୍ପ କିଛି ବୁଝିବେ ଏବଂ ପ୍ରଜାରେ ଆସିଯିବେ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରେ ତ ସମସ୍ତେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମର ବିଭାଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଅଛି । ଦୁନିଆରେ ତ କ'ଣ କ'ଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ପାଇଁ କେତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି । ବଡ ବଡ ମେଶିନ୍ ଆଦି ଲଗାଉଛନ୍ତି । ହେଲେ କିଛି ଲାଭ ହେଉନାହିଁ । ସୃଷ୍ଟିକୁ ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସିଡି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବାର ହିଁ ଅଛି । ଏବେ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାନ ଶିଖୁଛନ୍ତି, ଅଳ୍ପ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଦକ୍ଷ ହୋଇଯିବେ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ସେଠାରେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଜିନିଷ ତିଆରି ହେବ । ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ସେଠାରେ ସୁଖଦାୟୀ ହେବ । ବିଜ୍ଞାନ ଏଠାରେ ସୁଖ କମ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଅଧିକ ଦେଉଛି । ଏହି ବିଜ୍ଞାନର ଆବିଷ୍କାର କେତେ ବର୍ଷ ହେଲା ହୋଇଛି ? ଆଗରୁ ତ ଏହି ବିଜୁଳି, ଗ୍ୟାସ ଆଦି କିଛି ବି ନଥିଲା । ଏବେ ତ ଦେଖ କ'ଣ ସବୁ ହୋଇଗଲାଣି । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ କେବଳ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଶିଖି ଚାଲିବେ । ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କାମ ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ଘର ସବୁ କିପରି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସବୁ କିଛି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି । କେତେ କେତେ ମହଲା ଘର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏପରି ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ବାଡି-ବଗିଚା ରହିବ । ଟିକସ୍ ଆଦି କିଛି ବି ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରଚୁର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିବ । ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିବ । ନଦୀ ତ ସବୁ ରହିବ କିନ୍ତୁ କେନାଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି ନଥିବ ଯାହା ପୁଣି ପରେ ଖୋଳାଯାଏ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସୀ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମକୁ ଡବଲ ଇଞ୍ଜିନ୍ ମିଳିଯାଇଛି । ପାହାଡ ଚଢିବା ବେଳେ ଟ୍ରେନରେ ଦୁଇଟି ଇଞ୍ଜିନ୍ ଲାଗିଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଙ୍ଗୁଳି ଲଗାଉଛ ନା । (କଳିଯୁଗ ପାହାଡକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆଙ୍ଗୁଳୀ ଲଗାଉଛ) । ତୁମେ କେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟୁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସେବା କରୁଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଓ ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଦେଖିବ ବହୁତ ପ୍ରକାର ବିଶୃଙ୍ଖଳା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି — କିଏ ଜାଣେ ଲଢେଇ କରୁ କରୁ ବମ୍ ପକାଇ ନଦେବେ ବୋଲି । ବିବାଦ ତ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଲାଗି ରହିଛି । ବାରମ୍ବାର ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ହିଁ ହେବ । ପୁଣି ଆମେ ନିଜ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବା । ଏବେ

୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଶେଷ ହେଉଛି । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଚାଲିଯିବେ । ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ବି ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ମନେ ରହୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଚୁସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସୁସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ଦା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି । ଫୁର୍ତ୍ତି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯିଏ ମାନ୍ଦା ହୋଇଥିବ ତାର ତ ସାରା ଦିନ ଲଢେଇ ଝଗଡାରେ ହିଁ କଟୁଥିବ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ସାରା ଦିନ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ହିଁ ମନେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସବୁକିଛି ଭୁଲିଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହି ଶରୀର ମୋର ଲାଞ୍ଜ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଆମେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏହି ଶରୀର ରୂପକ ଲାଞ୍ଜ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବା । ଏବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଚିନ୍ତା ଅଛି କି କିପରି ଆମେ କର୍ମାତୀତ ହେବା ଏବଂ ଏହି ଶରୀରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶ୍ୟାମରୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଯିବା । ପରିଶ୍ରମ ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମାନଙ୍କରେ ଦେଖ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ମହେନ୍ଦ୍ର (ଭୋପାଳର ବରିଷ୍ଠ ଭାଇ)କୁ ଦେଖ କେତେ ସାହସ ଦେଖାଇଛି । ଏକୁଟିଆ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନା । ଏକୁଟିଆ କେତେ ଚମତ୍କାର କରିପାରିଛନ୍ତି । କେତେ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିଛନ୍ତି । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ ହିଁ କେତେ କାମ କରିପାରିଛି । ବଡ ଚମତ୍କାର କଥା! ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଟଙ୍କା ପଇସା ସବୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ, ସଞ୍ଚୟ କରି କ'ଣ କରିବ ? ସାହାସ କରି ସେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଛନ୍ତି । କେତେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଗଢି ପାରିଛନ୍ତି । ଏହିପରି ୫-୭ ଜଣ ସନ୍ତାନ ଆସିଗଲେ କେତେ ସେବା ହୋଇଯିବ । କେହି କେହି ତ ବହୁତ କଞ୍ଜୁସ୍ ଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ନିଜକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହୁଏ ଯେ ଏହାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ କି ବିନାଶ ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହେଲାଣି, ଏବେ କିଛି ହେଲେ ଭଲ କାମ କରିଦେବା । ଏବେ ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଦାନ ଆଦି କରିବେ ସେଥିରୁ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱର ତ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜପଦ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କଲାବାଲାଙ୍କୁ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହି ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶରୀର, ମନ, ଧନ ସବୁକିଛି ସଫଳ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବାରୁ ବୁଝୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆମେ ହେଲୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀଗଣ । ଦୁନିଆରେ ଏତେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ କୁଖ ବଂଶାବଳୀ ତୁମେମାନେ ହେଲେ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ମନ୍ମନାଭବର ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ କେହି ଶରୀର ଛାଡନ୍ତି ପରିଚୟ ପତ୍ର ବାଣ୍ଟିବା ଦରକାର । ଏହିପରି ଅର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ପତ୍ର ଛପାଇବା ଦରକାର । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୁଏ ଏବଂ ତାପରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଥାଏ । ଯଦି କେହି ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥା'ନ୍ତି ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମନ୍ମନାଭବ ହିଁ ମନ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଆକର୍ଷଣୀୟ, ଛପାଯାଇଥିବା ପରିଚୟ ପତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ଶ୍ମଶାନରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ପତ୍ର ବାଣ୍ଟିପାରିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ସଉକ ରହିବା ଦରକାର । ସେବାର ଉପାୟ ତ ବହୁତ ବତାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହା ତ ଭଲ ଭାବରେ ଲେଖି ଦେବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲେଖି ଦିଆଯାଇଛି । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଉପାୟ କରିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶରୀର ରୂପକ ଲାଞ୍ଜକୁ ଭୁଲି ଯିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ନ ପଡନ୍ତୁ, ସେହିଭଳି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତନ, ମନ, ଧନ ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରି ନିଜର ଉଚ୍ଚ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସାଧୁତା ପୂର୍ବକ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଉତ୍ଥାନର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ତୁମେ ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ଅଟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ନତିର ଆଧାର ଅଟେ । ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଥିବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବୋଝକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଏହା ହିଁ ସହଜ ଉପାୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ସାଧୁତା ପୂର୍ବକ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଅର୍ଥ ପୁରୁଷାର୍ଥର ମାର୍ଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳ କରିବା । କେବେ ବି ଯଦି ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ ମନମତ ଏବଂ ପରମତକୁ ଆଧାର କରି ବାବା କିମ୍ବା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି କଥା କହୁଛ ତେବେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧୁତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସାଧୁତା ଅର୍ଥ ବାବା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେପରି ଅଟନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଅଛପା ନୁହଁନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ଦରକାର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରକୃତ ତପସ୍ୱୀ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ସର୍ବଦା ସର୍ବସ୍ୱ ତ୍ୟାଗୀର ଆସନରେ ବସିଥାଏ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମାସରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମୱାର୍କ :-

(୧୩) ସାରା ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବକୁ ଧାରଣ କରିବାର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ରଖି ଅଶୁଭ ଭାବକୁ ଶୁଭ ଭାବରେ, ଅଶୁଭ ଭାବନାକୁ ଶୁଭଭାବନାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଖୁସିବାସିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ରୁହ ତେବେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ସହଜରେ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।